Chikati Sega

Renuka Eedolla

CHIKATI SEGA

Renuka Eedolla

Alumna

TGSWRDC, Nizamabad.

SCHOOL OF
EMERGING WRITERS

We sincerely thank

Dr. ALAGU VARSHINI

Secretary, TGSWREIS

Book Title : Chikati Sega
Author : Renuka Eedolla
Chief Editor : Dr. K. Sandhya Deepthi
ISBN : 9789348512833
First Edition : 2024

Copyright© Renuka Eedolla
The authors are responsible for the contents of their papers compiled in the publication. The publishers or the printers or the editors are not responsible to any consequences of copyright infringement for the works presented in this volume. In spite of best efforts, there could be some errors in this publication and the reaches are requested to communicate any errors to the editors to avoid any such errors in future.

Paramount Publishing House
Plot No. A-531, H.No. 4-32-521, Phase-1, Allwyn Colony, Kukatpally, Hyderbad.
Ph. 7799000082
Sales Offices:
Hyderabad
Plot No. A-531, H.No. 4-32-521, Phase-1, Allwyn Colony, Kukatpally, Hyderbad.
Ph. 7799000082
New Delhi
C/14, SDIDC Work Centre Jhilmil Colony, New Delhi-100095,
paramountpublishers@gmail.com I alluriasr2005@yahoo.com
Published by Krishna Prasad Alluri for Paramount Publishing House and printed by him at Sai Thirumala Printers.

SCHOOL OF
EMERGING WRITERS
TGSWREIS

వివరించలేను...

నేనెవరని మీకు వివరించలేను
నేను నేను కాదు, ఏదో పొదల అంచుల్లో మీకు
కనిపించే నల్లని గీతనని పరిచయం చేస్తుంది మీకు
మీ ఆలోచన
నేను ఈ సమాజంలో ఎలా పుట్టానో తెలుసు కానీ,
ఎలా ఎదిగానో తెలుపలేను
నేను నలిగిపోయిన కాగితాన్ని కానీ,
నన్ను నిప్పు వెలిగించడానికి కావాలంటారు
నేను పగిలిన గాజు ముక్కను కానీ,
నాలో అందాల వలపులు వెతుకుతుంటారు
నేను చీకటికి బంధువుని కానీ,
నన్ను దిష్టి చుక్కని వెక్కిరిస్తుంటారు.

ఇన్ని మాటల్లో నేను తెల్లని నక్షత్రాన్నయి పట్టపగలే నేలరాలిన మల్లెపువ్వయి
మిమ్మల్ని రాత్రివరకు వేచివుండమనే అందాల తీగనని వివరించలేను.

తొమ్మిది నెలలు గడిచినా ఇంకా పేగు తెంచుకోని ఓ రుణాన్ని అని మీకు
తెలపాలని అక్షరాలు వెతుకుతున్నాను.

కొత్త భాషకు స్వరాలను నేర్పుతున్నాను. ఆఖరి అవకాశం కోల్పోయినా, కొత్త
అవకాశాన్ని వెతుకుతూ ఇలా మీ ముందు...

– మల్లెశిక

CHIEF EDITOR:

Dr. K. Sandhya Deepthi

Letter to the Readers

To exist, is to create. We wish our young souls to become creators of stories —stories that talk that sing, that move; stories that show and wish to be seen. School of Emerging Writers is enthralled by the essential vision, which is to democratise creativity: to let the minds of our up-and-coming generation of story-tellers delve into every possible dimension of thought, to let their imagination unfold the 'very own' narratives and to let their expression be channeled around ways which leave a liberal room to manoeuvre in the process of self-discovery.

The Book-Writing Project is keen to reconnoiter the process of sharing common imagination and how such a united creative spirit eventually shapes assertiveness among students towards thought. Academics establish strict frontiers; sometimes, institutionalise the charisma of growing and learning within the classroom contexts. Nevertheless, no one is better than a mentor who can map through the mental geography of student community. As a diverse range of skills among students are ceasing to evolve due to a lack of diversity in opportunities— primarily in the arts — one needs to choose to be disquiet about limiting someone's potential by not creating opportunities. Because, as teachers and leaders, we need to create spaces; spaces that accommodate all variety of talents. For that reason, an initiative as this becomes instrumental in constructing one's own creative capabilities outside the traditional framework of academics; discovering and trusting their own selves as capable individuals. We therefore, dream of a liberal space where the boundaries of language, of genre and of subject are discerningly alleviated, helping students stand up to their own individual and collective anxieties.

The famous martial artist, cultural icon and often ideally referred to as "artist + philosopher", Bruce Lee states, "You must be shapeless, formless, like water. When you pour water in a cup, it becomes the cup. When you pour water in a bottle, it becomes the bottle. When you pour water in a teapot, it becomes the teapot. Water can drip and it can crash. Be water, my friend." 'To be water', as Bruce Lee unequivocally suggests, be the life-force of this endeavour; be immeasurably accommodative of everything and every infinitesimal idea sparkling far away in the imaginative minds of this young generation. Discover the brightest and the farthest stars.

Dr. K. Sandhya Deepthi
Coordinator,
School of Emerging Writers,
TGSWREIS.

రోజులాగే నిద్రలేచి నేలను తాకగానే
పక్షుల గుంపులు నన్ను చూసి నవ్వివోతున్నాయి
ఎందుకని మా వీధిలోకి వెళితేగానీ అర్థం కాలేదు, ఈ పక్షుల సంబురం
కొన్నిసార్లు విధి వీధుల్లోకి పరుగుతీయిస్తుందని

ఈ పేదగడపలో బుడిబుడి అడుగులకు గులకరాళ్లే చెప్పులు
గుడి గంటలే గజ్జెలు
అలా వీధుల్లోకి పరుగుపెట్టిన నా పాదాలు
గుడి గంటల చరణాలతో నా గుండె శబ్దశృతులు
చలించిందనే సంతోషంలో ఉన్నచోటనే గంతులు వేశాయి

తప్పు నాదేనంటూ ఒకప్పుడు నన్ను కదిలించిన
మువ్వల శబ్దశృతులు ఇప్పుడు నన్ను నెట్టేసి
ఈ వీధిలో నగ్నంగా వదిలి వెళ్ళిపోయాయి

నేను నా కళ్ళతో రెండు చిత్రాలను ఒకేసారి చూశాను
చీకటిలో మెరిసిన నిప్పుని
చితిని కోరుకున్న చీకటిని

ఏ తీరానికి తెలియదు కదా!
తన గుప్పెట్లో అలల పంజాలకి లొంగిపోతున్న ఇసుకకథ!

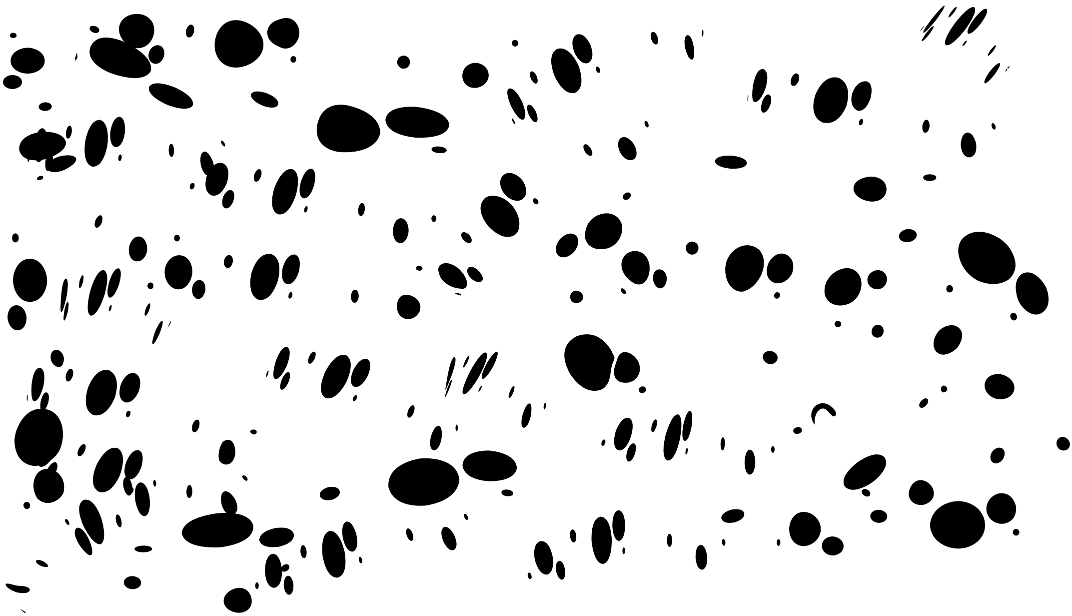

ఓ అనుబంధాల పొదరింట్లోకి
చీకటిలో ప్రేమగా విసిరిన బంతిని నేను

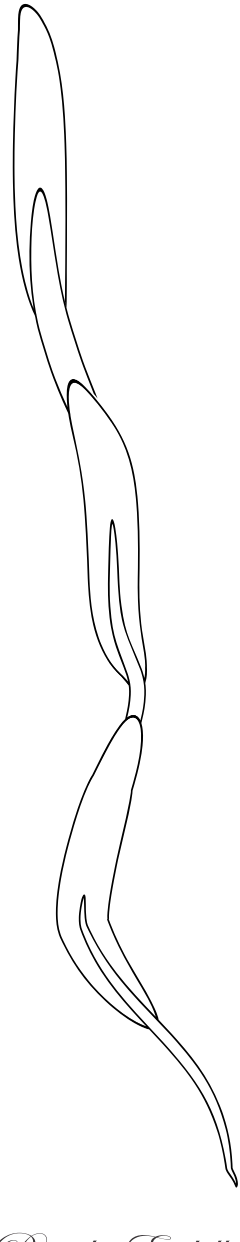

ఏ సముద్రపు ఒడ్డు
ఏ చిరుగాలి తన నొప్పిని చూడలేవు
ఎందుకంటే ఏ మూలన ఏ గాయమైందో?
తన ఒళ్ళు తానే తిరిగి చూసుకోలేదు కదా!

నాది పచ్చని తోరణం లేని ఆహ్వానం
వంటలు అవసరం లేని విందు
కంటికి అందని దాహల కూటమికి వారసత్వం ఇవ్వలేను

జాబిల్లి నీడను నేను
వెన్నెల వెలుగులో మీ పాదాల కింద ఇసుక జాడను
కానీ,
నా పాదానికి హద్దులు మీరు రాసిన కాగితాలే

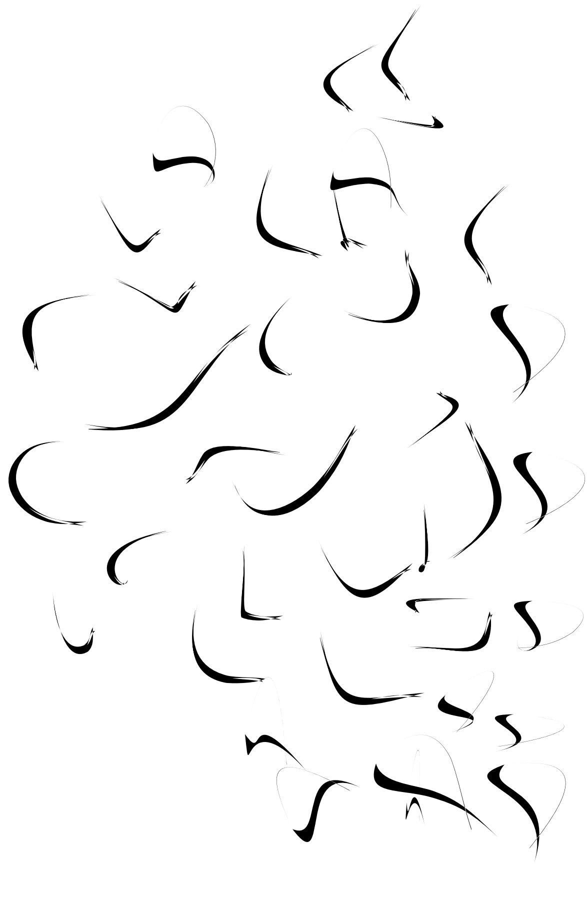

ఆకులను తాకే ఓ పిల్లగాలి
తన బలాన్ని పెంచుకుని
నా కురులని తాకి
తన బలగాన్ని చూపించింది

వర్షంలో మెరుపుల గుంపు ప్రతిబింబాన్ని నేను
అందరిని సూచనగా గర్జిస్తూ ఉంటాను
కానీ,
నన్ను ఓ ముంచెత్తే కాటుకలా చూస్తారు

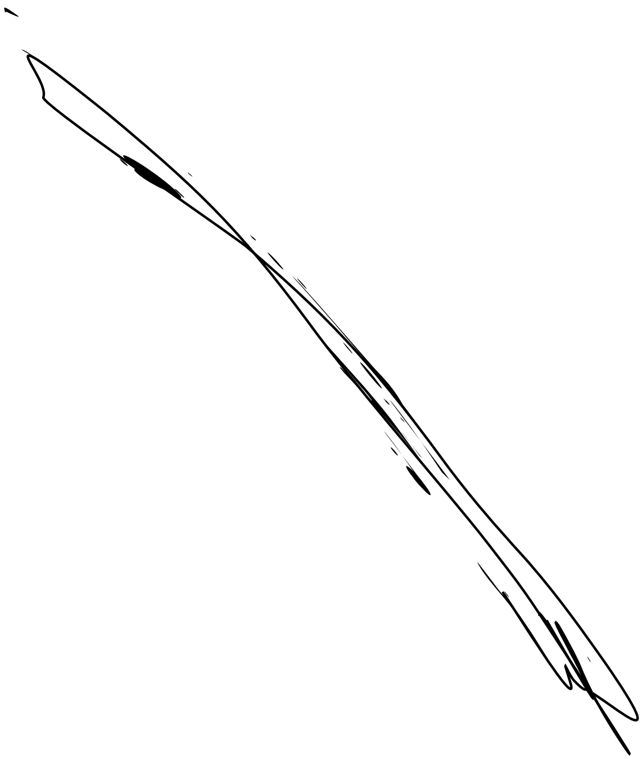

సుదూరంగా సోయగంలో నే నిల్చుంటే
సొగసున్న కొమ్మవని
ఆ తీగలను అద్దంలో బంధించి బట్టబయలు చేస్తారు

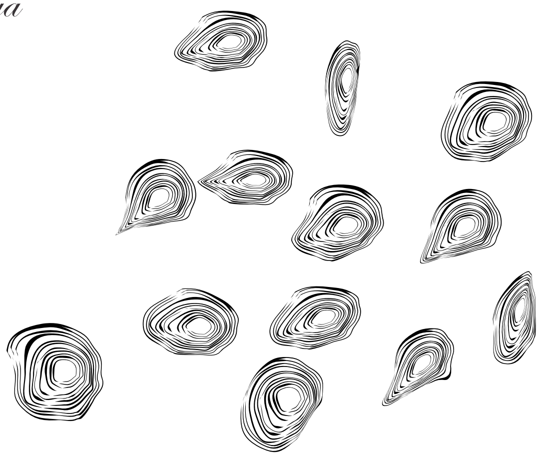

చీకటిలో చందమామ చూపు గుడ్డిదని
ప్రశాంతంగా గంతులేసే పిల్లగాలికి మాత్రమే తెలుసు

తాకలేను నలుపుని కానీ,
నన్ను చూసిన కళ్ళకి గంతలు కట్టింది
గారడి చేసి నా గొంతుని మెలితిప్పింది
నా తప్పుకాదు,
తప్పుకోను

వెన్నెల చూడని చీకటి!
చీకటి కోరని వెన్నెల
వెలుగు చీల్చని నిశి
నిశి కోరని శశి నా కౌగిలని అంటుంటారు

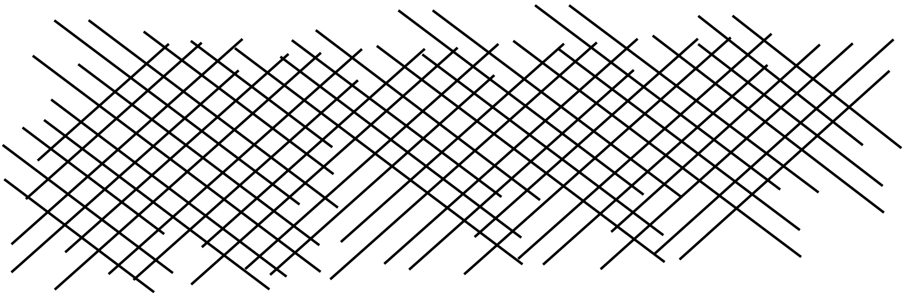

చలించదు ఈ చంచల మనసు చిరుగాలి చెప్పి వెళ్ళినా
చివరి వరకు చూద్దాం అని చావును కోరుకున్నాయి
నా రక్తపు చుట్టాలు

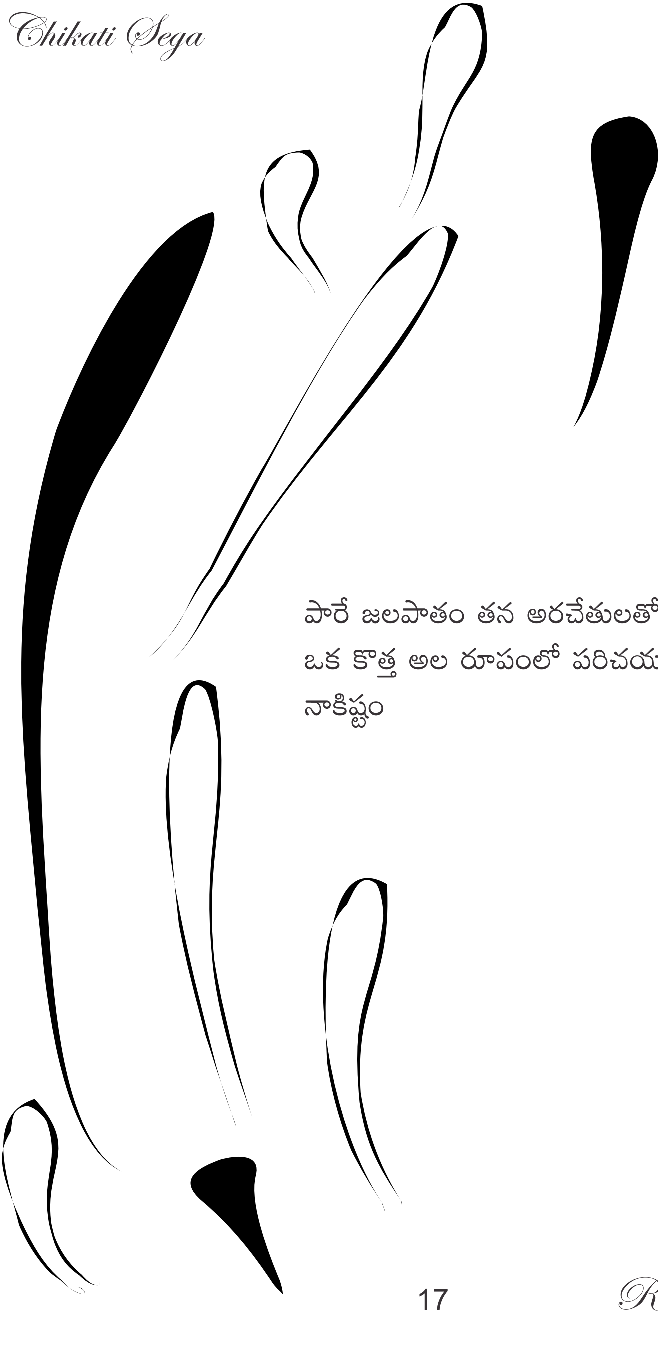

పారే జలపాతం తన అరచేతులతో నన్ను తాకుతూ
ఒక కొత్త అల రూపంలో పరిచయం
నాకిష్టం

కుషలంగా ఉండనీ నీ కౌగిలి
కన్నీళ్ళే నా దుప్పట్లయి
వెచ్చగా నా చెక్కిళ్ళను కప్పుకుని నిద్రపుచ్చుతుంటాయి

చిల్లర అల్లరి లెక్కచేసుకోదు కదా దాని విలువను
నేను ఎలాంటి పనులకి చేతులు మారుతున్నాను అని
అన్నీ తెలిసి అందరినీ నీ కౌగిలిలో బంధించే నువ్వే
మౌనంగా ఉన్నావు కనుకే ఇన్ని వైరాగ్యాలు

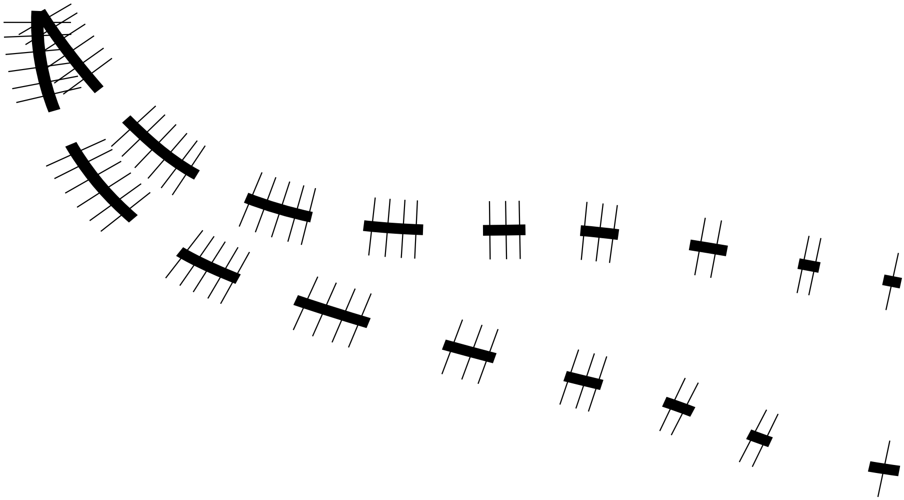

చప్పుడు చేయకుండా వచ్చిన పిల్లికూన
పాలకోసం వెతుకుతూ కళ్ళు మూసుకుని
గుడ్డిగా గంగిగోవు పాల పొదుగును
కాటేసింది

ఎవరికి? ఎందుకు? ఎలా ఉన్నావు? అని
అడిగే నేస్తాలకంటే
ఎంత? ఎప్పుడు? ఎక్కడ? అంటు నన్ను పీల్చుకు తాగుతారు

చమక్కుమని మెరుపులగ మెరిసిన ఓ మెరుపు ఆకారం
వర్షానికి చెదిరిపోయే తరుణంలో
తలకిందులుగా చూసి తరించిపోయాను

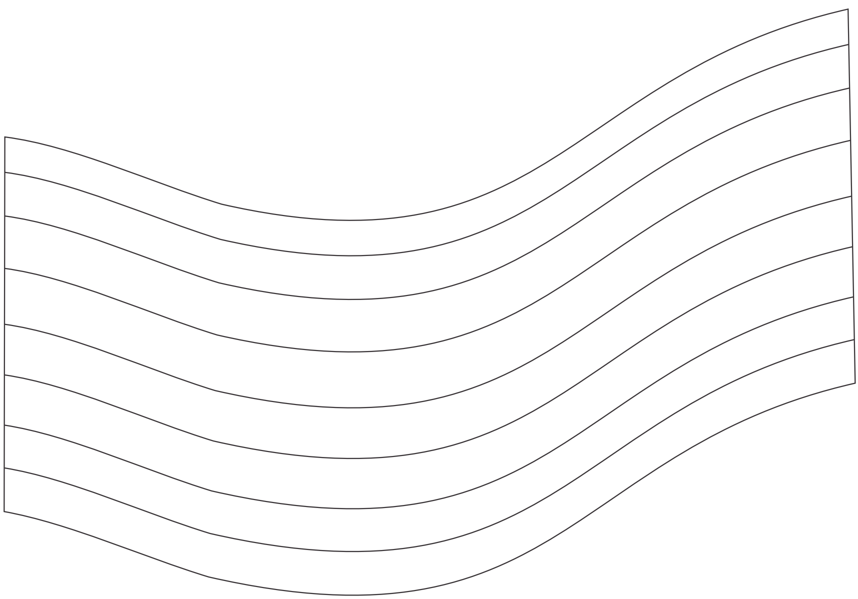

నా ఏకాంతంలో ఏ పావురాన్ని అడగలేదు నేను ఎవరినని
నేను నిశిలా ముసుగులో ఉన్నా
బయటికి కనిపించే వెన్నెల్లో కాకినని వెక్కిరిస్తుంది

స్వాగతాలు లేని నా మనశ్శాంతి
నా మీద అలిగిందని నేను పిలువబోతే
కొన్ని సందర్భాలు తనని నెట్టేస్తున్నాయి

నల్లని మబ్బులకింద తెల్లని పక్షులు ఊసులాడుతున్నాయి
మనమధ్య ఈ దూరం రంగులది కాదు
సమయానిదని పరుగుతీస్తున్నాయి

స్వాగతాలు లేని సమాజంలో
వెన్నెల కూడ చూడని చీకటి
రెప్పవాల్చేలోపే కప్పేసింది వెలుగుని
అందుకే నా మనసుకింత అంధకారం

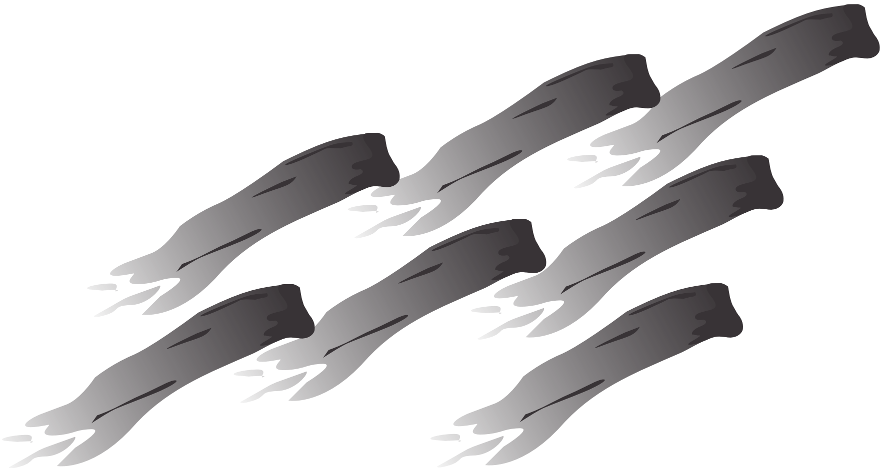

ఖైదిలా నా చేతులకు, చూపులకు చిరు ఆశలకు
సంకెళ్ళు వేసుకున్నాను
ఇంకెవ్వరూ సగంలో సర్దుకుపోకూడదని

సుగంధాలు, వైభోగాలు, అంతస్తుల్లో
చలామని కాలేకపోయాను
నన్ను నేను మార్చుకోలేక నా మనసుని మాడ్చుకున్నాను

నా ఊహలకు రెక్కలు వచ్చి ఎగిరిపోతాయేమోనని
గొలుసులతో కట్టేస్తున్నా
ఎగరాలనుకున్న ప్రతిసారి గొలుసులు వాటిని గర్జిస్తాయని!

గుడిసెలో నుండి అద్దాల మేడల్లోకి పరుగుతీస్తుంటే
ఒక్కో అద్దం నన్ను ఒక్కోలా వెంబడిస్తుందని
నేను భయంతో పరుగుతీస్తూ గాలిలోకి జారవిడిచిన నాపాదం
నేరుగా నన్ను తాకాలని ఎదురుచూసే గాజు గునపానికి
లొంగిపోయింది
ఆ గాజు గుణపం ముందుగా నా గుండెలోంచి వీపునితాకి
నా కళ్ళకి గంతలు కట్టి
సూర్యుడై నా కాళ్ళ సందుల్లోంచి లావాల బయటికి వచ్చింది
ఆ క్షణం
నాకళ్ళకి కన్నీళ్ళు తోరణాలు
మంచు చుక్కల హారం నా కనుబొమ్మలకు
ఎర్రని సూర్యోదయం నా కంటిపాపలకి
దిక్కులు బగ్గుమనేలా
నా చెక్కిళ్ళ మంగళస్నానానికి సంద్రకు చుట్టమే నా మొదటి ఆహ్వానం
ఇంత హడావిడిలో ఎందుకు ఆహ్వానిస్తున్నానో తెలుసా?
ఈ కన్నీళ్ళ తోరణాల కింద తలదాచుకుంటున్న నా కలలకు
నా చిరు కురులతో వేసుకున్న కంచెలను మీకు చూపించాలని!

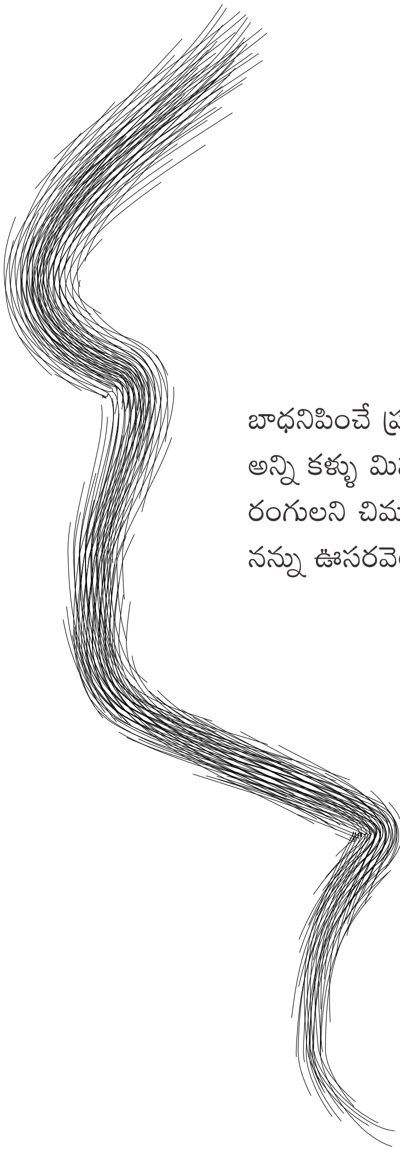

బాధనిపించే ప్రతిసారి ఏడ్వలేక పరుగుతీస్తున్నాను కానీ
అన్ని కళ్ళు మినుగురుల్లా నా మీద రకరకాల
రంగులని చిమ్ముతూ
నన్ను ఊసరవెల్లని నిందిస్తుంటాయి

ఆకలిని తెలపాలని నా పిల్లలు ఆకాశంలో మబ్బులయి
మెరుపుల అరుపులతో వర్షిస్తూ ఉంటే
వెన్నెల తన వెలుగుని విడిచి వెనుతిరిగి నా భుజాన్ని తట్టింది
కానీ,
అంత వెలుగుని నే చూడలేక
ఆకలిని గుర్తించలేకపోయాను

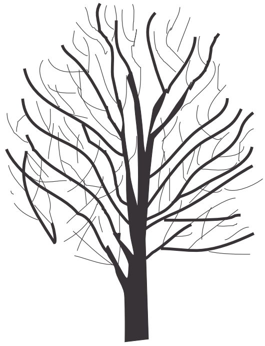

జోరుగాలిని నా వర్షంలో తడుపుతూ
పిల్లకాలువనై వెన్నెల్లో తడిసిపోయి
మల్లెల వర్షం రాకముందే
పురివిప్పిన సొగసునని
సాయంకాలమే గుడిని విడిచి నా దరికి చేరిన మల్లెమొగ్గలు

తేనెతెట్టలు నా కళ్ళ అంచుల్లో
రెప్ప తెరవనియ్యకుండా అడ్డుపడితే
తొలగించాలని తాకబోతే
నాలో నిజం ఇప్పుడు తొలగించినా
మళ్ళీ రేపు వస్తానని హెచ్చరించింది

మీరంతా చీకటికి భయపడి
దాని కోరలను చూడలేక
కళ్ళుమూసుకుని సూర్యకిరణాలకు నమస్కరిస్తారు
నేను చీకటిని నా కళ్ళకు కాటుక చేసి
సూర్య కిరణాలకు భయపడవద్దని నా వెంటే ఉంచుకుంటాను

పగిలిన గాజుల సవ్వడి నా నోరు నొక్కేస్తుందని
పగలని గాజుల కోసం వెతుకుతుంటే Chikati Sega
ఏకాంతంగా ఉండే చోటుకి చేరువకమ్మని తెలిపింది

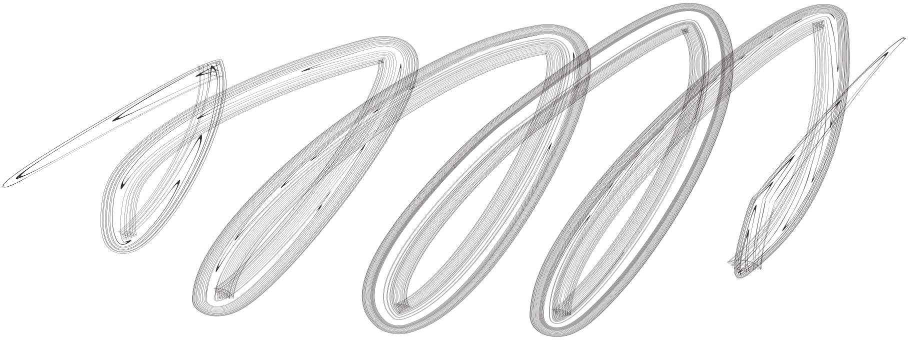

ఒంటికి పిండితో మర్ధన చేసి
నీళ్ళకి జారిపోయిన పిండిని చూస్తే తెలిసింది
పైన కిందల మధ్య రాకపోకల తేడాలు

ఆకాశంలోని తార నన్ను వెతుకుతూ
ఏ పంజరంలో ఒంటరిగా యుద్ధానికి వెళ్ళావో అని
తోడుగా నా కోసం పట్టపగలే వచ్చేసింది

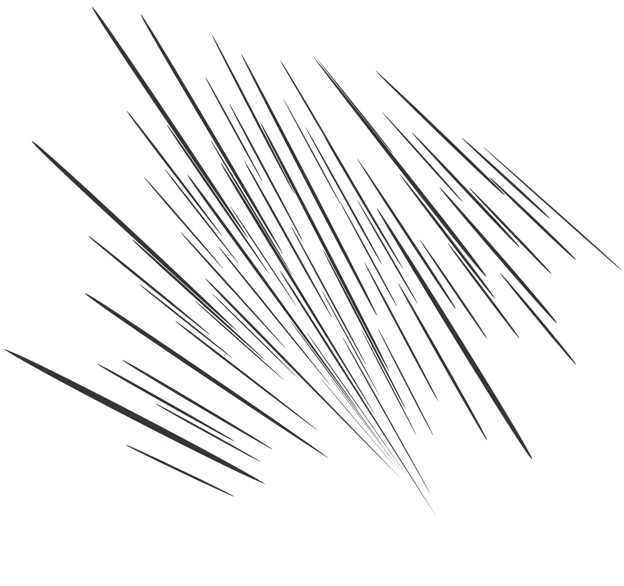

పువ్వుల సువాసన నాకేం కొత్తకాదు!
అన్నీ అందనంత దూరంగా ఉన్నా
చేరువలోనే ఉన్నానని రాత్ర మల్లె చెంత చేరుతుంది

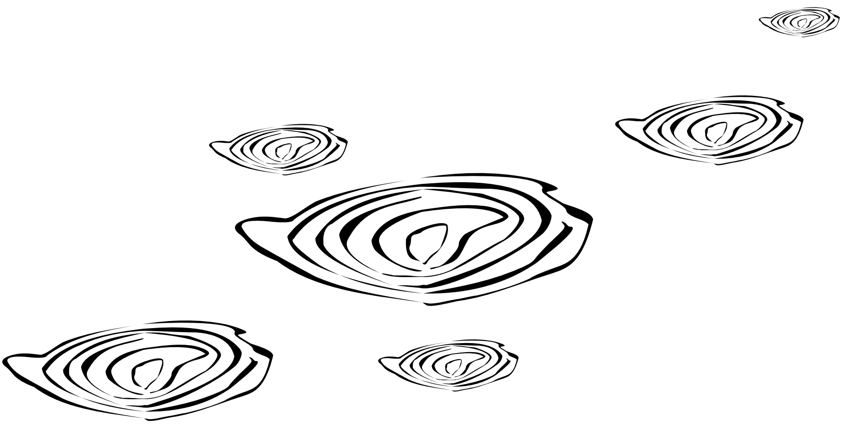

తెల్లవారుజామున నేను యుద్ధం ఫలితాన్ని
తెలుపడానికి వీరులని ఆశ్రయించగా
ఊపిరిపోసి బ్రతికించుకుంటావో
బజారునుంచుతావో అంటు నా ఇష్టానికి వదిలేశారు

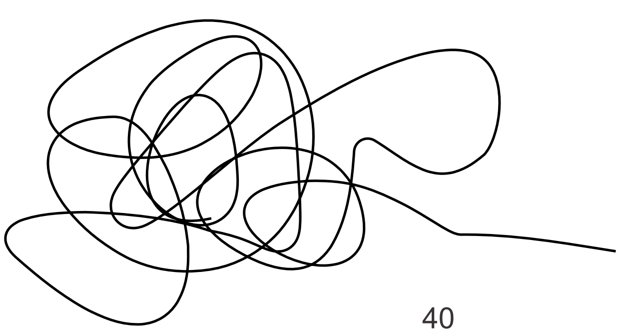

అందంగా చిత్రవధ చెయ్యటం చూశారా?
దీర్ఘంగా కదలకుండానే కదలిపోతున్న కత్తి
అంచుల్లోని కలలను చూశారా?

ఏమీ తోచనప్పుడు వింతగా నాలో నాకు ఒక శబ్దం
ఆ శబ్దాల ప్రళయాన్ని నా కంఠంలో నొక్కిపెట్టి
నా చేతులతో నా చేయినే కాల్చుకుంటాను
ఊరటగా ఉంటుంది

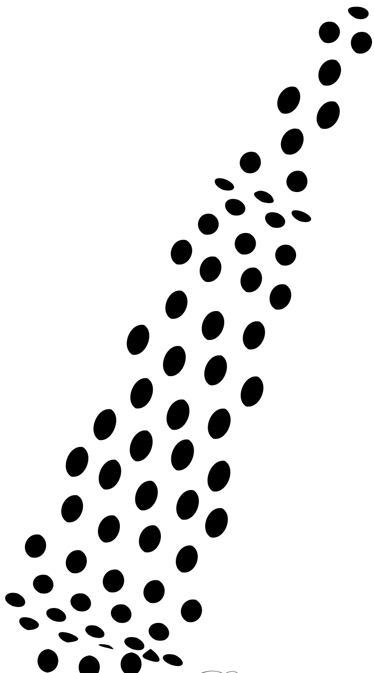

చుట్టూ అన్నీ చుట్టరికాలే
చూపులతో గుచ్చేవి కొన్ని
మాటలతోనే బంధించేవి కొన్ని
ఆశలతో నను ఆఖరి చూపులేని శవంలా మార్చేసేవి ఇంకొన్ని

నా అరచేతిలోని గోరింటాకు
ఆకాశాన్ని చూస్తూ
సూర్యుడిని వెక్కిరిస్తూ
నీకు ఆకాశమొక్కటే ప్రపంచం
నాకు రోజుకొక ప్రపంచం అని ఎత్తి చూపిస్తుంది

నా కన్నీళ్ళనీ
నువ్వు నా చెంత చేరద్దని బ్రతిమాలుకున్నాను
వెక్కిరింతలు వింతగా నన్నే వెక్కిరించినా
నవ్వుకున్నాను

పేరుకు నోట్ల మీద గాంధీజీ, కానీ
ఆ గౌరవం బొమ్మవరకే
బొమ్మలు ఎగురవేసుకుంటూ
ఉంగరాలమీద ఉరుకులు పరుగులు ఎక్కడివో?
ఎందుకోసమో?
ఎవరికీ పట్టని ఆత్రం ఎందుకో?
నీకయినా తెలుసా? ఓ నీలిమేఘమా!

కాలిపోతున్న కట్టెల గుంపులోంచి వచ్చే నిప్పుల మినుగురు పురుగులు
నా బతుకులో వెలుగునింపితే చాలు అనుకునేదాన్ని
కానీ,
చీకటికే కనిపించని అగ్గి మొలకెత్తుతుందని తెలియలేదు

నా చెలిమి వెక్కిల్లు ఆగాలని నీళ్ళు తాగబోతే
నా నోటిబుక్క బుడగలై గొడవకు దిగింది
నన్ను తాకావని!

సవాలు విసిరింది ఈ కాలం
నన్నే పందెం కాసింది ఓ సాహసం
లెక్కలు మొహం తిప్పుకుంటున్న ఓ సందర్భంలో

ఉసురు పోసుకుంటున్నాయి విన్నచెవులు
కనిపించని కౌగిళ్ళు
గుంతలెంబడి తప్పించుకుంటున్న ఓ నీడ
నువ్వు తిరిగిరాకపోతే నిన్ను అందులోనే కప్పేస్తారు

పిడికెల గుంపులు కూడా ఎదురుచూస్తున్నాయి
చివరి క్షణంలోనయినా
చితికి ఓ క్షణం ముందే
నన్ను నిలువుగా హత్తుకోవాలని

గాలికి ఆకారం సునామి
సముద్రానికి ఆకారం ఓ ముత్యాల చినుకు కానీ
అన్నీ ఒకేలా ఉంటే ఎందుకు ఇన్ని వేల
అర్థాలు, భాషలు, బంధాలు?

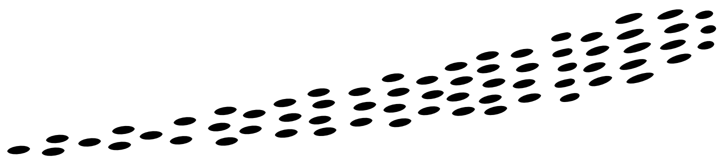

చిరుకోపాన్ని మొటిమెగా నా మొహం మీద చూసిన సీతాకోక
రెక్కలు భగ్గుమని
మొదటికే మోచేతులు కాల్చుకుంది

కదిలిపోతున్న జలపాతానికి నా అడుగులతో దారిచూపిస్తూ
వెన్నెలమ్మను నా పాదాలతో బంధించాలని
వన్నెలుగా ఒదిగిపోతుంటే
మొదలయ్యాయి ఈ నా పాదాల మునకలు

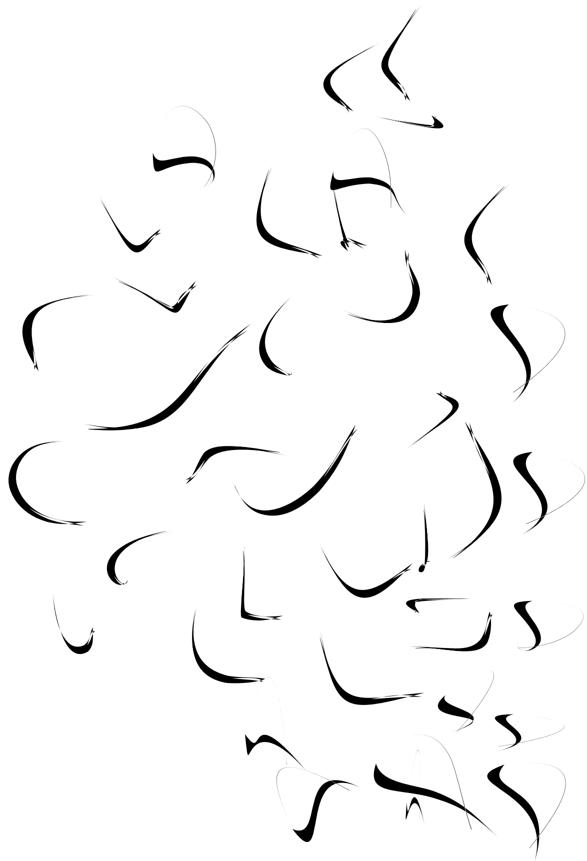

ఓ కళ్ళు గుంపు పగలో పిల్లిలా
రేయో పిల్లిలా
మళ్ళీ మళ్ళీ మార్చుతూ
మాయతో మత్తులోకి తిప్పుతుంటాయి

చివరిదాకా ఓపికగా ఎదురుచూసే నేల
నింగి మధ్యలో ఇంకిపోయే నీటి బెదిరింపులకి
నా భయం భయపడదు!

చిగురాకుల చుట్టరికం
ఓ మోడుబారిన మగువ మనసుకి
మరో కొత్త పరుగుకి
కొత్త పరిచయం!

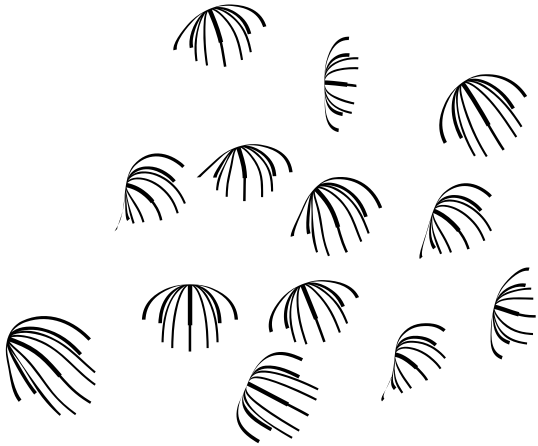

ఓదార్పు ఎడారిలో నీళ్ళ కొరత
నీటిమావులను చూసి ఆశగా పరుగు
నా జీవితంలో ఒకటిగా నిలిచే క్షణాలు
ఆవిరైపోవాలి!

తొలి పలుకులు చేరువలో ఉన్నాయనుకుని
ఊరటపడిన ఊహలకి ఉరిశిక్ష ఏమిటంటే
తొందరపాటుతో తరిమే తలపుల వలపే!

నిరుత్సాహం ఎందుకో ఈ నిరాశ నిజానికి!
నిన్నటి కళ వెళ్ళిపోయిందని
నేటి కళ కలలా మసకబారుతుందని
రేపటి కలకి
రెండు కళ్ళు చేస్తున్న మోసాన్ని తెలుసుకున్నాను

మొదటిపాదం నవ్వుతూ
నే ముందున్నానంటూ
వెనక్కి జారిన ముద్రలను వదిలేస్తూ
చిరునామాను దాచిపెట్టి వెళ్ళిపోయి
బతుకులను మార్చేస్తుంది

ఒక్కచోటే ఎర్రగా సూర్యకిరణాలు
నన్ను నిలువునా తొంగిచూస్తున్నాయి!

ఊబిలోకి జాలువారిన పాల పూసలు
నీటి బుడగలై నా కంటిచెమ్మల్ని తాకుతూ
నాపై పడవలు చేస్తున్న గాయలకు
నే అలనై ఎంత అరిచినా
వినిపించుకోదు కదా తీరం!

దూరంగా నా సాహసం
దీనంగా నా సంతోషం
మళ్ళీ రమ్మని పిలువలేను!
గొంతెత్తి ఎవరిపై గర్జించలేను
అందుకే,
కళ్ళతో సంభాషణ నేర్చుకున్నానని
నోరు మెదపడం ఆపేశాను

సొంతంగా నేనులేను
బ్రతికుండగానే బ్రతిమాలుకుంటాను
నా స్నేహపు చీకటిని
నీ కుటుంబానికి నన్ను తొందరగా పరిచయం చెయ్యవా?
కానీ
ఇంకా చూడాల్సినవి చూసేవరకు కనికరించవు కదా!

కనిపించని సంకెళ్ళ చిత్రవద
కనిపించే సంకెళ్ళను అలంకరించుకున్న ఖైదీలకు అర్థం కాదు
ఆ శబ్ద ఘోష

బంధిఖాన లేకుండా
నీ ముందడుగుని హత్య చేయటం
నవ్విస్తూ చిత్రవద చేయటం
వివరించలేనిది

ప్రణయ జగడం కన్నీళ్ళని ఉరితీసినా
కామ జగడం నిలువునా బలి కోరుతుంది

పసుపుతాడు – పచ్చచీర
కుల్లిన మాట – చెల్లిన నవ్వు
పెదవి తడిపే పదవికోసం
వదలలేక వదులుకున్న
పచ్చచీర – పసుపుతాడు

సంచిలోన సంస్కారం
సంతలోన బహిష్కారం
ఏ గడపదో ఈ బంధీకారం
నా గుండెకాడ దడదడలా దండకారం

త్రిలోక మహిమ త్రిమూర్తుల ఆస్థానమైతే
మదమెక్కిన మగమహారాజుల ఆస్థానవేదికకు
ఆహ్వాన కుసుమాంజలినై
సుదీర్ఘ సువర్ణ చక్రం తిప్పుతాను

నెలాఖరికి జోరువర్షాన్ని ఆపడానికి
తలకిందులుగా జాలి పట్టం పందిరి వేస్తే
పండుగేమో అని రక్తం కళ్ళజూస్తారు

కాటుక కళ్ళకి చీకటి ముగ్గేసుకుని
విధిరాత మార్చాలని
వీధి జాడ పడుతుంటే
చీకటి సెగకి అవకాశం అడిగారు

నా కన్నీళ్ళు ఆకలి కడుపుకి అద్దం పట్టి
నా చెక్కిళ్ళ మీది నుంచి జారుతుంటే
నా కొంగు భుజం జారింది

నా రాకను చూసిన తల్లి
ఒంటి గుడ్డలు తిప్పితే
నే రొమ్ముని పీల్చుకున్నా!

వీపు విరుచుకుంటున్న తెల్లవారిందని
ఏ వెలుతురులేని
ఏ జాబిలా రాని చోటున
పురుడు పోసుకుంది నా ఆడజన్మ

రాకపోకల చుట్టం
గట్టి మేళంలో పెళ్ళి ముసుగులో వస్తే,
అమ్మాయి అమ్మయింది
ఆ అమ్మతనం అలలై తన కలలను కమ్మేసుకుం

చీకట్లో కాటుక నవ్విందని
వెలుతురులో పెట్టుకుంటే
ఆకర్షించే కళ్ళునీవని
అవనే మొహం తిప్పేసుకుంది

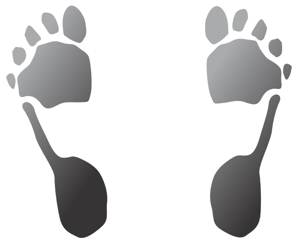

నమ్మకం అమ్మకం అయిననాడు
బజారులో బంతిపువ్వుల బతుకమ్మ
భయంతో బతకలేక
చెరువులో ఆత్మహత్య

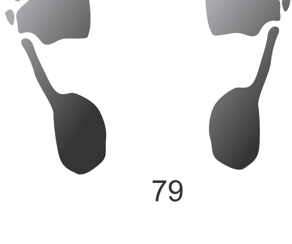

గుమ్మంలో నాకు చోటివ్వని చాటు పరదా
దారినపోయిన గాలి పలకరించిందని
వాకిట్లోకి పరుగు తీసింది

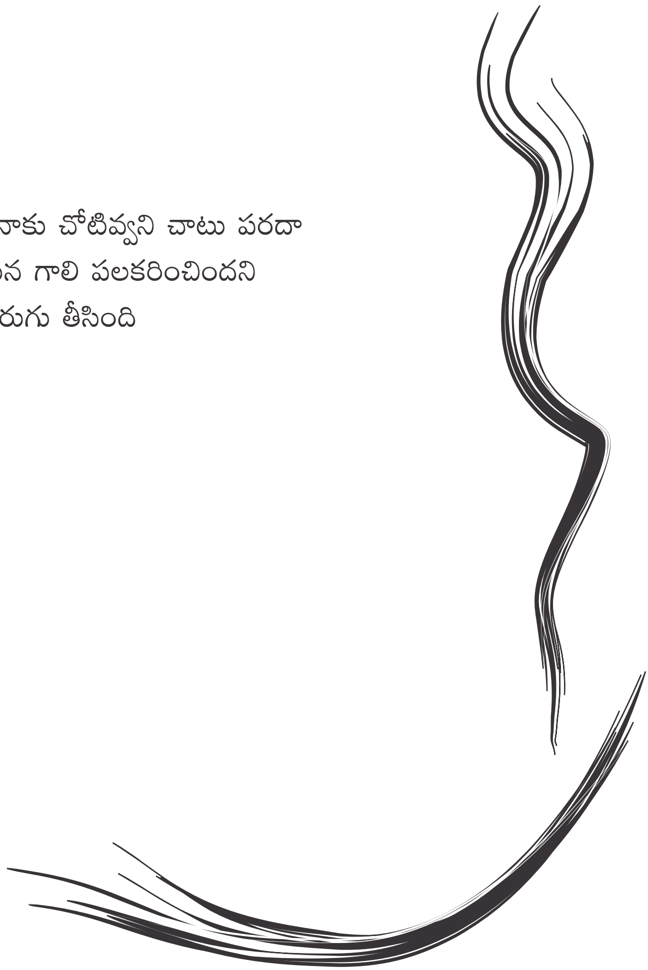

అలల తెప్పలకింద తడిసిన ఇసుక దిబ్బలతో
కొట్టుకుపోయిన ఆలుచిప్పలే
ఆఖరిగా మెరిసిన ముత్యపు పగడాలు

సవాళ్ళ బాణాలకి బదులుగా
నా మనసుకి నేనే కాటి కాపరిని
నా పుర్రెను పూర్తిగా కాల్చేవరకూ
కదలనివ్వదు ఈ కలికాలం

SCHOOL OF

EMERGING WRITERS

Telangana Social Welfare
Residential Educational Institutions Society

9 789348 512833